

ת"פ 9553/09/17 - מדינת ישראל נגד נ ס (עציר) - הובא על"י שב"ס

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 9553-09-17 מדינת ישראל נ' ס(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופטת, סגנית נשיאה אפרת פינק מדינת ישראל
המאשימה	ע"י ב"כ עו"ד צליל משיח
נגד	נ ס (עציר) - הובא על"י שב"ס
הנאשמים	ע"י ב"כ עו"ד ערן ראז

גזר דין

מבוא

1. בהכרעת דין מיום 10.1.18, הורשע הנאשם, לפי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירה של החזקת סכין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; ובעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין.

לפי כתב האישום המתוקן, ביום 31.8.17 בשעות הערב המאוחרות ישבו המתלון וכן שניים נוספים בקיוסק בגדרה. בשלב מסוים נכנס לקיוסק הנאשם, אשר לו ולשלושה היכרות שטחית מוקדמת. בסמוך להגעתו, הוציא הנאשם מכיס מכנסיו סכין יפנית, התנפל על המתלון, ופצעו עם הסכין בפניו בסמוך לאזנו השמאלית ובידו השמאלית. בשלב זה אחד משני הנוכחים קם ממושביו, אחז בנאשם והרחיקו מהמתלון שיצא מהמקום לשם קבלת טיפול רפואי. כתוצאה ממעשיו אלו של הנאשם, נגרמו למתלון חתך עמוק הנמשך ממרכז לחי שמאל עד מעל אוזן שמאל ללא דמם משמעותי, וכן פצע באגודל שמאל בגודל 2*2 ס"מ, בעטיים נזקק לשטיפה, חיטוי ותפרים בבית החולים קפלן.

2. לפי הסדר הטיעון, התביעה הגבילה עצמה לעתור לעונש מקסימאלי של מאסר לתקופה של 36 חודשים הכולל הפעלת עונש של מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים, וזאת בנוסף לענישה נלווית, ואילו הנאשם רשאי לטעון באופן פתוח.

טענות הצדדים לעונש

3. בטיעוניה לעונש טענה באת כוח התביעה, שכתוצאה מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם נפגעו הערכים החברתיים של הגנה על שלומו וגופו של אדם, בטחונו וחיייו של אדם.

4. עוד טענה כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות לביצוע העבירה: הנאשם תקף את המתלון ללא כל סיבה באמצעות סכין, פצע את המתלון, וגרם לחתך עמוק בפניו של המתלון ופצע באגודל (עת/3).

5. לטענתה, מתחם העונש ההולם את העבירות, בנסיבות העניין, ובהתאם למדיניות הפסיקה, נע בין מאסר לתקופה של 18 חודשים ובין מאסר לתקופה של 42 חודשים.

עמוד 1

6. עוד טענה, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות: לחובתו של הנאשם עבר פלילי מכביד הכולל 10 הרשעות קודמות בעבירות אלימות חמורות והחזקת סכין. נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי, שיש להפעילו.

7. לאור האמור עתרה באת כוח התביעה, להטיל על הנאשם עונש של מאסר לתקופה של 28 חודשים, להפעיל במצטבר את המאסר על תנאי התלוי ועומד נגד הנאשם לתקופה של 8 חודשים, ולצד זאת, להטיל עליו מאסר על תנאי, קנס ופיצויים.

8. בא כוח הנאשם טען, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות בביצוע העבירות: האירוע בוצע ללא מניע, ככל הנראה על רקע מצבו הפסיכיאטרי של הנאשם והתחלואה הכפולה ממנה הוא סובל, ולמרות שנמצא אחראי למעשיו וכשיר לעמוד לדין (סעיף 40(ט)(6) ו-(7) לחוק העונשין). מכאן, שהיתה פגיעה ביכולתו של הנאשם לשלוט במעשיו. גם המתלונן היה שיכור בעת האירוע.

9. מכאן טען, כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 24 חודשים. לטענתו, אין לבסס המתחם על הפסיקה שהגישה באת כוח התביעה שעניינה בנסיבות חמורות יותר.

10. עוד טען בא כוח הנאשם, כי יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות, אשר אינן קשורות בביצוע העבירות: הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו, למרות שתחילה לא זכר את האירוע והוא למד עליו רק מתוך הראיות; הנאשם סובל מתחלואה כפולה, אושפז פעמים רבות בבתי חולים פסיכיאטריים, ובין לבין הוטלו עליו עונשי מאסר; הנאשם לא טופל מעולם; הנאשם סובל מנכות לאחר שנדקר במאסרו האחרון, והוא מתנייד באמצעות הליכון.

11. לאור האמור, עתר בא כוח הנאשם להטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 20 חודשים, ולהפעיל המאסר על תנאי חלקו בחופף וחלקו במצטבר.

דין והכרעה

12. כתוצאה מביצוע עבירה של פציעה כשהעברין מזוין והחזקת סכין נפגעו הערכים של הגנה על שלמות גופו, בטחונו ושלווה חייו של אדם; הפגיעה היא ברמה בינונית - גבוהה, לאור נסיבות ביצוע העבירות, משמע החזקת סכין ופציעת אחר באמצעות הסכין, בכך שגרם לחתך עמוק בפניו של המתלונן ופצע באגודל (עת/3). עוד יש לקחת בחשבון, כי הנאשם אמנם נמצא כשיר לעמוד לדין ואחראי למעשיו, אולם בהיעדר כל מניע, יש סבירות גבוהה כי העבירות בוצעו על רקע תחלואה כפולה ממנה סובל הנאשם, משמע רקע פסיכיאטרי ושימוש בסמים (סעיף 40(ט)(6) ו-(7) לחוק העונשין).

13. על מדיניות הענישה הרלוונטית לעבירה של פציעה כשהעברין מזוין בסכין, ניתן ללמוד מהפסיקה שלהלן: ע"פ 1472/15 **שעשוע נ' מדינת ישראל** (17.5.15); רע"פ 7498/11 **נאטור נ' מדינת ישראל** (11.10.11); רע"פ 4573/11 **לפידות נ' מדינת ישראל** (5.9.11); ת"פ (חי') 29802-05-15 **מדינת ישראל נ' טאלב** (7.3.16); ת"פ (מרכז) 16664-09-14 **מדינת ישראל נ' אבטה** (24.9.15); עפ"ג (חי') 61758-01-14 **מדינת ישראל נ' מוסא** (20.3.14); עפ"ג (ב"ש) 14924-12-12 **גטנט נ' מדינת ישראל** (6.2.13); ת"פ (פ"ת) **מדינת ישראל נ' ורנצ'יקוב** (24.1.18); ת"פ (עכו) 15423-12-14 **מדינת ישראל נ' בדוי** (3.4.16); ת"פ (כפ"ס) 5776-01-13 **מדינת ישראל נ' עבד אל חי** (6.10.13).

14. עוד יש לקחת בחשבון בקביעת מתחם העונש ההולם את מצבו הפסיכיאטרי של הנאשם ואת התחלואה הכפולה ממנו הוא סובל, שעמדו ברקע לביצוע העבירה (ראו למשל: ת"פ (אי') 36495-08-13 **מדינת ישראל נ' טקלו** (19.5.14); ת"פ (ת"א) 10016-07-12 **מדינת ישראל נ' יב**. (5.3.14)).

15. מכאן, לאור מדיניות הענישה הנהוגה ונסיבות ביצוע העבירות כפי שפורטו, מתחם העונש ההולם את

העבירות שביצע הנאשם, בנסיבות העניין, נע בין מאסר לתקופה של 6 חודשים שיכול יבוצע בדרך של עבודות שירות ובין מאסר לתקופה של 30 חודשים, ולצד זאת מאסר על תנאי, וענישה נלווית.

העונש ההולם בתוך המתחם

16. לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירות:
לחובתו של הנאשם עבר פלילי מכביד הכולל 10 הרשעות קודמות בעבירות אלימות חמורות והחזקת סכין.
לזכותו של הנאשם עומדת הודאתו ונטילת אחריות מלאה על מעשיו; הנאשם סובל מתחלואה כפולה, ואושפז פעמים רבות בבתי חולים פסיכיאטריים (ענ/1); הנאשם סובל מנכות לאחר שנדקר במאסרו האחרון, והוא מתנייד באמצעות הליכון (ענ/2).
17. מכאן, כי העונש ההולם נמצא מעט מעל מחצית מתחם העונש ההולם.
18. נגד הנאשם תלוי ועומד מאסר על תנאי מת"פ (רח') 24075-03-13 לתקופה של 8 חודשים. לא מצאתי כל נימוק להימנע מהפעלת התנאי. עם זאת, לאור הודאת הנאשם, מצאתי לנכון להפעילו, חלקו בחופף וחלקו במצטבר למאסר שיוטל בתיק דנן.

סוף דבר

19. לפיכך, אני גוזרת על נאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל לתקופה של 22 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 31.8.17;
- ב. יופעל המאסר על תנאי מת"פ (רח') 24075-03-13 לתקופה של 8 חודשים, שמתוכו 4 חודשים במצטבר לעונש שהוטל בתיק דנן, והיתרה בחופף. סך הכל יוטל על הנאשם מאסר לתקופה של 26 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 31.8.17;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 8 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג פשע, במשך 3 שנים מהיום;
- ד. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים, והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות מסוג עוון, במשך 3 שנים מהיום;
- ה. הנאשם ישלם לעד תביעה מספר 4 פיצויים בסכום של ₪3,000. את הפיצויים ישלם ב-5 תשלומים שווים, הראשון ביום 1.4.18 והיתרה ב-1 לכל חודש שלאחר מכן.

זכות ערעור כחוק תוך 45 ימים.

ניתן היום, ג' ניסן תשע"ח, 19 מרץ 2018, במעמד הצדדים.